

1. Zbaw-co, Tyś ży - cie dał, by zbawić mnie, bym w To - bie
ży - wot miał w Kró - les - twa dni. Więc dą - żę dziś w Twój ślad,
rzu - ci - łem marny świat. Jam z To - bą cier - pieć rad. U - wielbiam Cię.

1. Zbawco, Tyś życie dał,
by zbawić mnie,
bym w Tobie żywot miał
w Królestwa dni.
Więc dążę dziś w Twój ślad,
rzuciłem marny świat.
Jam z Tobą cierpieć rad.
Uwielbiam Cię.

2. O Jezu, Mistrzu mój!
Dłoń mi swą zbliż,
bo chcę wycierpieć znój
i nieść swój krzyż;
bo z krzyża bije blask
ofiarnych Twoich łask,
Królestwa Twego brzask,
więc patrzę w krzyż.

3. A kiedy przyjdzie noc
w ucisku czas,
niech Twoja święta moc
ochrania nas,
bo w Twojej mocy tkwi
nadzieja lepszych dni,
więc wierzym Jezu, Ci,
że zbawisz nas.

4. Więc wszystko, co tu mam,
mój ziemski dział
w ofierze Panu dam,
bym żywot miał.
O Jezu, ducha zlej!
Ofiarę przyjąć chciej!
W opiece swojej miej
i przyjm do chwał.